

Warszawa, dnia 23 marca 2018 r.

MINISTER ŚRODOWISKA

DOP-WOŚ.073.22.2018.AO

wg rozdzielnika

Szanowni Państwo,

W związku z europejską inicjatywą ochrony gatunków zapylających, pragnę przedstawić Państwu poniższą informację.

W 2015 r., w ramach przeglądu wdrażania *Europejskiej strategii ochrony różnorodności biologicznej do 2020 r.* wykazano, że liczebność zapylaczy w UE może ulec znacznemu zmniejszeniu. W odpowiedzi, Parlament Europejski wezwał Komisję do uruchomienia europejskiej inicjatywy dotyczącej owadów zapylających. Podobnie Rada UE podkreśliła potrzebę ochrony zapylaczy i ich siedlisk.

W Unii Europejskiej dzikie zapylacze znacząco zmniejszyły swoje występowanie i różnorodność. Spadek najlepiej udokumentowany jest dla dzikich pszczoł i motyli: prawie jeden na dziesięć gatunków pszczoł i motyli jest zagrożony wyginięciem zgodnie z Europejską Czerwoną Listą. Status połowy gatunków pszczoł jest jednak nieznanym. W przypadku trzmieli, które są najlepiej przebadaną grupą dzikich pszczoł, prawie co czwarty gatunek, stoi w obliczu wyginięcia. Spadek liczebności i różnorodności zapylaczy prowadzi do utraty efektywności zapylania, co jest istotnym procesem dla podtrzymywania populacji dzikich roślin i upraw. Około 78% dzikich kwiatów w klimacie umiarkowanym w Europie wymaga zapylania zwierząt, a 84% roślin uprawnych, przynajmniej częściowo, korzysta z zapylania. Owady zapylające odgrywają więc istotną rolę w funkcjonowaniu ekosystemów i są ważne dla zachowania różnorodności biologicznej. Ponadto, zapylanie ma zasadnicze znaczenie dla produkcji żywności.

Zgodnie z obecną wiedzą naukową, nie ma jednego konkretnego czynnika, który odpowiadałby za spadek liczebności zapylaczy. Bezpośrednie zagrożenia dla owadów zapylających obejmują: zmiany użytkowania gruntów, intensywne zarządzanie rolnictwem i używanie pestycydów, zanieczyszczenie środowiska, inwazyjne gatunki obce, patogeny oraz zmiany klimatyczne.

Działania UE korzystne dla owadów zapylających są niedostatecznie ukierunkowane i skoordynowane. Brak podejścia strategicznego zmniejsza skuteczność poszczególnych środków i osłabia synergię między nimi. W konsekwencji spodziewany jest dalszy spadek liczby zapylaczy i świadczonych przez nie usług zapylania, co negatywnie wpłynie na wysiłki UE na rzecz powstrzymania utraty różnorodności biologicznej i realizacji celów zrównoważonego rozwoju. Unijna inicjatywa ma na celu stworzenie zintegrowanego podejścia UE do przeciwdziałania zanikowi owadów zapylających poprzez zwiększenie politycznego zaangażowania i zwiększenie skuteczności polityki UE wobec owadów zapylających. Aby osiągnąć ten cel, inicjatywa ma koncentrować się na następujących celach szczegółowych:

1. Poprawa wiedzy na temat owadów zapylających.
2. Walka z przyczynami zaniku zapylaczy.
3. Podnoszenie świadomości oraz poprawa współpracy i dzielenie się wiedzą.

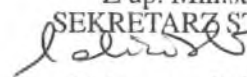
W ramach konsultacji, organizowanych obecnie przez Komisję Europejską, zebrane zostaną opinie wszystkich zainteresowanych stron na temat zintegrowanego podejścia UE w celu przeciwdziałania zanikowi owadów zapylających. Konsultacje mają również na celu dążenie do zebrania dodatkowych dowodów i spostrzeżeń na temat problemu, jego przyczyn i sposobów ich złagodzenia. Głównymi interesariuszami są: obywatele, naukowcy, organizacje pozarządowe zajmujące się ochroną środowiska, rolnicy, stowarzyszenia rolników i doradcy rolni, pszczelarze, przemysł rolno-spożywczy, architekci krajobrazu, instytucje edukacyjne i władze publiczne.

W związku z powyższym, uprzejmie zachęcam do wzięcia udziału w ankiecie, która dostępna jest online do 5 kwietnia 2018 r. na stronie konsultacji publicznych Komisji pod adresem:

https://ec.europa.eu/info/consultations/public-consultation-eu-initiative-pollinators_pl

Z poważaniem,

Z up. Ministra
SEKRETARZ STANU

Małgorzata Golińska

Rozdzielnik:

1. Pan Krzysztof Jurgiel, Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi
2. Polski Związek Pszczelarzy
3. Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska
4. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Białymstoku
5. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Bydgoszczy
6. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Gdańsku
7. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim
8. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach
9. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Kielcach
10. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Krakowie
11. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Lublinie
12. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Łodzi
13. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Olsztynie
14. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Opolu
15. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Poznaniu
16. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Rzeszowie
17. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Szczecinie
18. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie
19. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska we Wrocławiu
20. Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie, Katedra Pszczelnictwa
21. Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego, Pracownia Pszczelnictwa
22. Uniwersytet Rolniczy w Krakowie, Katedra Sadownictwa i Pszczelnictwa
23. Instytut Ogrodnictwa, Zakład Pszczelnictwa w Puławach